

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy negyedévre 1 forint Félévre 2 forint Megjelen minden vasárnap reggel.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG: és KIADÓHIVATAL Csongrád, magtár-utca 41. hová az előfizetési- és hirdetési díjak, valamint a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.</p>	<p>HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
---	--	--

Előfizetési felhívás!

Elérkezvén a negyed év, midőn bátorságot veszünk magunknak, hogy t. olvasó közönségünket felkérjük, lapunknak jövőben leendő támogatására.

Erre annál is inkább felkérjük szives olvasóinkat, hogy lapunkra, mennyiben helyi társadalmi viszonyainknak megfelelőleg működünk, nem tekintve azon körülményt, hogy önfeláldozással bár, de mindenkor városunk érdekeinek szolgálunk; lapunkra előfizetni és pedig

Egy évre — — 4 frt.
Fél évre — — 2 frt.
Negyed évre — 1 frt.

méltóztassanak annál is inkább, mivel lapunk minden önérdék nélkül, saját áldozatunk mellett tisztán városunk közérdekeit képviselte és ez után is fogja.

Ezer év.

Ezer év, egy nemzet életében!... Történelem, miként tekintsen be azon parányi nemzet hasábjaid közé, mely fennállásának egy ezred évét ünnepelheti meg? Véres napok, rabigák, pusztulások, pallosok, botok nyomai látszanak a hasábok lapjain s a magyar nemzet él s Buda ormán a magyar zászlaját lengeti a szél, intve nemzeteket a haza szeretetre.

Ezer év fennállását jubilálja meg rövid idő múlva a Magyarhon gyermeke, mert egy édes anya névünnepe lesz az, mely a gyermeki szív szeretetét kiönti minden nemes kebel s csókjaival halmozza el azon ölelő kart, mely ezer éven át kebelén hordozta őt s táplálta önvérével. — Egy édes anya névünnepe lesz az, azon ünnep, melyet őseink a Don és Kespium téreiből jöve, győzelem vérrel kereszteltek meg a kárpátok bércein. S ezen névünnepe be van jegyezve sokféle be-

tükkel a szívbe s ezen név: Magyarország.

Oh! hány nemzet dőlt le, hány trón omolt össze azóta és a nyugot eme bátyja annyi sok vészeken át-evezve, nemcsak él, de emelkedik, virágzik a tudomány, művészet, ipar, kereskedelem és gazdaságban,

Magyarország ezeréves fennállásának megünneplésére készül a nemzet. Megszólalt erre a harang felhívó szava, bizottságok alakulnak s a haza minden gyermekének szívében gyorsabban lüktet a vér eme szóra, mert látja boldogulni honát nemzeté s benne önmagát. — Az erős, ki a küzdelmek rettentő tusáiban békóba verte a magyart, gyengül s bágyadtan néz körül összezsugorodó birodalmán, míg a másik, összeomlott nagyságának temetője fölött virraszt „a néma éjszakában,” s Isten oltára előtt térdre hullva kéri szabadságának egyetlen foszlánya visszanyerhetését, míg az annyiszor meggörnyesztett magyar hazája, egy ezer év után, szabadságának teljében ringatja gyermekeit.

Ugyan, micsoda erő volt az, mely úgy fentartani tudta? Nem más, mint a hazaszeretet, a kölcsönös méltányosság s a szilárd jellem.

Szívébe vésődik a haza földjén a magyarnak születésekor a honszeretet, mert első táplálékában be szívja az anya haza iránti érzelmét; első dadogásában a hazafi szív dalát töri; első éljenében a multak dicső napjait emlegeti s kora, növése meg érleli benne Kuthy ama szép szavainak igazságát! „a rossz polgár vétkesebb az anya gyilkosnál; ez magát teszi árvává, az millió anyjának ássa sírját.”

Ily szeretettel táplált és bíró nemzet tartja fenn a hazát s ünnepelheti meg a fennállás ezredik évét. A legelső magyar ember, népének szerető atyja érezte át első-

ben is a honszerelmet s megadta kedvelt népének a jelt az ünnepélyre, midőn a Pantheon helyéül kiszemelt, avagy ohajtott Gellérthegyet átadta a fővárosnak, hogy ez uton létesülhessen a nemzet magasztos szándéka, s lerombolhatja a citadellát, mely a király és alattvalói szívében fájdalmas érzést ébreszt; mert, látta m a g y a r népének szívében az igaz honszerelmet égni s mert tudta, hogy alattvalóinak szívébe szól minden kegye.

Erre kölcsönös szeretet király és nemzet között, a ragasztó lánss a haza földjéhez s a magyar tündöklő nemessége engedte meg Isten után, az ünnepelhetést.

Meg is ünnepeljük azon napot, a nemzeti lelkesültség legtisztább érzetével; megünnepli azt minden gyermeke a hazának s átérzi a nagy nap magasztosságát. — Nem, nem lehet oly gyermek e drága kazában egy sem, kinek honszerelmét kétségbe vonni bírná a közös anya, hiszen édes gyermekeként öleli mindeniket karjaiba, egyaránt terjeszti szét áldó kezét minden gyermeke fölött s nem ismer mostohát.

És a gyermek háládatlan lenne? Nem lehet! együtt, tizenhat millió szív összezsugorulásával s annyi kebel honszerelmének lángjaival emeljük fel hát szavunkat a mindenhatóhoz s hálátelt kebelrel a vérrel öntözött anyaföldre, Istent áldva s áldást kérve, a közös anyára s elmondjuk Kölcseyvel:

Neked élni kell, oh hon!
„S örökre mint tavasz virulni:
Oh, mert omladékaidon
Reszkedve fognék szétomolni,
Hazám, hazám!”

A középosztály erősödése:

A közigazgatási államosítás kérdéséhez politikai szempontként nem szólunk. Nem vitatjuk annak sem jó, sem rossz oldalát. Elég az ahoz, hogy a régi vármegyék mindennemű előnyös és hátrányos intézményei fölött a lélekharang már megszólalt. A pénzügyigazgatóságok szétosztása,

a kir. táblák föllállítása s az összes igazságügyi és közigazgatási tisztviselők államosítása által egyes vidékek oly művelt társadalmi osztályt nyernek, mely a középosztály erősödését idézi elő.

A művelt középosztály erősödése által pedig csak a társadalom nyerhet; mert mindazon terveit, vágyait, melyek a közmívelődési állapotokra hatással bírnak, sokkal könnyebben juttathatja a megvalósulás stádiumába.

Az egyes vidékek tisztviselői kara stabilá válik, azonosítja érdekeit azon város és vidék érdekeivel, melynek állandó lakosává lett; s méltán várható az ilyen tisztviselői kartól, hogy szellemi előharcosa lesz minden közmívelődési mozgalomnak.

E tisztviselői karnak, bizonyára lesznek sajátlagos érdekei is, melyek mélyen a családi életben s a családi összeköttetésekben rejlenek. Ez érdekeknek is foganatot óhajtván szerezni, szívvvel lélekkel fog küzdeni minden oly ügy mellett, mely azon vidék anyagi és szellemi előhaladásának biztosítékát képezi.

Eddigél a tisztviselő igen nagy részben csak ideiglenes lakosa volt azon vidéknek, vagy városnak, hová a sors vezette; mert a felülről jövő parancs kezébe vétette a vándorbotot s ment keresni egy újabb hazát. — Vagy pedig, ha a tisztviselő választott volt, nem tekinthette magát működési terén otthon; mert vagy családi kötelekei, vagy birtokviszonyai máshová vonták s idegenbe vezérelték.

A rövid vonásokban jeleztük változás szerintünk csak a művelt középosztály erősödését idézheti fel s így társadalmi

szempontból csak kedvező következményeket jósolhatunk.

Igaz, hogy egyik, vagy másik vidék, nevezetesebb központ nagyon is sokat fog nyerni; de viszont a legigénytelenebb vidéki érdek is megfelelő szellemi erőket fog körében üdvözölhetni, a kik mindannyian oszlopai lesznek a társadalmi szép és hasznos mozgalomnak. elevenítőleg fognak hatni a legtöbb vidéken már exclusivá vált társas életre s hathatós támaszai lesznek az egyes kultur törekvéseknek is.

Nem kell félnünk attól, hogy talán ők maguk, az új jövevények zárkóznának el tőlünk. Mindent megmagyaráz az, hogy a magyar tisztviselő a bürokratizmusnak halálos ellensége. Buzgó, törekvő, kötelességtudó és pontos tisztviselő, de a bürokratizmus békóit nem tűri s így könnyen olvad bele azon társadalomba, mely neki állandó otthont ad, simul a társadalmi és helyi szokásokhoz s minden körülményeiben azonosítja magát új, állandó otthona viszonyaival.

Vegyük figyelembe azt, ha az így állandósított tisztviselő új otthonában jól találva magát, midőn résztvesz minden közmívelődési, vagy kulturtörekvésben; midőn családot alapítva, vagy már illet magával hozva, a vidék törzslakosai közé számítja magát; feltehető-e az, hogy bürokratizmus-sal vádoltassék?

Bizonyára nem! Ha van benne talán egy kis hajlam a pedanteria iránt, még ennek látszatát is eldobja magától, midőn tollát leteszi s dolgozó szobáját elhagyja.

A társadalomban a magyar tisztviselő

semmi más, mint a művelt középosztály tagja kíván lenni.

De visszatérünk oda, a honnan kiindultunk.

Azt irtuk szerény cikkünk fölébe: a középosztály erősödése.

Nos, mi azt hisszük, hogy a keletkező hazai tisztviselőkar hatályosan fogja növelni azon osztályt, mely hazánkban oly jelentékeny szerepet visz s megvagyunk győződve, hogy évtizedek múlva szereplő tisztviselői nemzedék szintén kiváló férfiakat fog felmutathatni.

Corydon.

A munkás kérdés hazánkban.

I.

Sokat hallottunk e témáról minden oldalról bírálva irni és beszélni, mindazon által hazánk viszonyaihoz mértén méltatni, e fontos és csaknem cosmopoliticus érdekek bíró tárgyhoz szólani, az életre kiható eredménnyel igen keveset.

Felfogásunk és meggyőződésünk arra nézve, hogy a munkáskérdés hazánk területére nézve csupán provinciális jelleggel bír s nem lehet azon fontosságot tulajdonítani neki, milyent a külföld akár a munkás osztály szorongatott helyzetének megfelelőleg, akár az existentia főtartásának biztosítására elkövet, odairányul, hogy különbségeket tegyünk a cosmopoliticus és provinciális munkásmozgalmak hazánkban és külföldön elért eredményeihez képest.

Hazánk nem az a talaj, mely cosmopoliticus mozgalmak fészkeül kínálkozzék azon apostolok számára, kik bár tiszta indokból ohajtanak törekvéseiknek minél nagyobb propagandát csinálni e történelmi alapon nyugvó munkás osztályt az egyetemleges s azért reánk magyarokra nézve

TÁRCZA.

Mindennek megvan a maga oka.

— A »Tiszavidék« eredeti tárczája. —

Hosszu unatkozásba szinte már meg is macskásodik a lábam; de hogy, ezt is kikerüljem — elindultam, és kimentem a nagyutcára egy kis sétát tenni.

A mint így sétálok, a hátam megett két atyafit hallok beszélni, még pedig olyan dolgokról, a mi éppen felköltötte bennem a figyelmet.

En egy kissé a járdáról félreléptem és engedtem őket előre haladni, minthogy ők csak sétálva mentek, — én is csak ugy komótosan lépdestem utánok.

Azt mondja az egyik atyafi: — kit nevezünk el C-nek és a másikat B-nek. —

Halja-e B. komám, ugyancsak beszéltem ám, hogy a mi plébánosunk cserélni akar helyet a vásárhelyi plébánossal.

— B: Hm — azt már én is hallottam, hanem azt igen okosan is tenné, mert már itt Csongrádon egész torkig vagyunk vele.

— C: Torkig-e? — De hiszen én már a templomba sem megyek; mert ugy félek a prédikációjától, mint a skorpió szúrásától, mert az olyan állat, mely nem nézi azt, hogy kifekszik ott és megérdemli e, hogy megszurja, hanem csak neki ront és addig szurkálja — mig egyszer csak nem áthatja, fölkel és keres más fekvő helyet. Eppen így van ez a mi plébánosunkkal is, ha bejön a templomba, felmegy a szószékbe és a sok ájtatos híveket a padokba látja ülni és várják a prédikációt. Ő nem néz semmit, nem lát semmit, hanem csak mind-

járt neki esik a népnek és illetlen szavakkal illeti őket, — no meg néha egy kicsit „szemtelenezni“ is.

— B: Igaza van komám uram, mert éppen én is azért nem járok a templomba, pedig ezelőtt sűrűn elmentem, de komám uramnak teljesen igaza van abban, hogy olyan, mint a Skorpió, mert attól csak ugyan nem lehet a házban maradni, de a mi plébánosunktól még a templomba sem.

— C: De én még azt is hallottam ám, hogy talán föl is akar lépni, miut 48-as képviselő.

— B: Azt én még csak a tőzomszédomtól hallottam tegnap; — de mondtam is a szomszédomnak, hogy bár csak már meg választanák valahol.

— C: Az Istenért komám uram! ugy vigyázzon már, hogy ha meghallja, hogy melyik városba akarják megválasztani — oda ne menjen ám a hire, mert akkor örökre a nyakunkon vész.

— B: Oh dehogy, dehogy a világért sem, hiszen Csongrádon még a levegő is megtisztul az ő távozásával nemcsak a város.

— C: Bizony az mind igaz, — hanem az ujjpapakat ismerie B. komám?

— B: Az új papunkat? Kicsoda az? Én még nem hallottam róla semmit.

— C: Nem! — hát a M. K. a rostás.

— B: Ahá! — igazaz, el is felejtkeztem róla, hogy ő volt a pap annál a szerencsétlenül, aki beszámíthatlan állapotban felakasztotta magát; — de azt nem tudom, hogy miért nem akarta a plébános ur eltemetni.

C: Hát csak azért, mert nem volt neki kilátása arra, hogy a zsebét megnyissa, azután meg hogy igen rossz idő volt, hát sajnálta azt a szép kis cipőjét — a mely-

ből hat nagy is kitellene — besározni és féltette a füleit is, nehogy a hideg kocsonyának gondolja és megfagyassza.

— B: No hát azt meg kell hagyni, hogy lusta egy

— C: Hát az!

— B: Én nem láttam komám nramat se a halottas háznál, sem pedig a temetőbe.

— C: Pedig ott voltam mind a két helyen és hallottam is a halottas háznál az új pap által tartott prédikációt, a mi igen szép volt; de még szebb volt annál a temetőbe a népségek átkozódásai, — hogy ha az mind megfogná — akkor talán már rég — — oh! kisésem akarom mondani.

— B: Csak mondja ki bátran, hogy akkor már rég az lett volna, hiszen ugy is tudom, hogy azt akarta mondani.

— C: Hát azt; de én még arra sem érdemesitem, mert bátran elmondhatom, hogy rosszabb mert az legalább ha szegény emberrel találkozott nem bántotta; hanem ha tehetette megjutalmazta, de ez számtalanokat felpofozott, asszonyt embert egyaránt.

— B: Ej! csak rá találna már egyre, a ki hát csakugyan eljártná vele a „Gigerlit!“

Igazán sajnálom, hogy nem halgathattam e két atyafi párbeszédét tovább, mert szemközt jött rám X. barátom s ki már távolról látta, hogy csak sétálok s kinek igen fontos beszélni valója volt velem, tehát nemszabadkozhattam tőle; de a két atyafi pár beszédjére nekem csak az a megjegyzésem van, hogy még is csak igazuknak kell lenni, mert „nem zörög a falevél ha a szél nem fújja.“

Igy tehát mindennek megvan a maga oka.

K. V.

igen fontos okokból mellőzendőnek ítélte általános nézeteknek megakarják hódítani.

Midőn valaki hazánk munkás osztály törekvései az u. n. sociál demokratikus munkás mozgalmak cégére alá akarja vonni, számolnia kell legelső ízben is azon körülménnyel, hogy mi magyarok, édes hazánk eszményi alakját oly véghetlen tisztelettel tanultuk tisztelni, hogy annak imádatától semmiféle nagyzási hóbort kedvéért nem akarunk lemondani, nem akarjuk hazánkat egy kétes jövőre esélyének kitenni.

Sajátlagos álláspontot kell elfoglalnunk — megvalljuk — mindazokkal szemben, kik a munkáskérdésnek a külföld irányzataihoz képes, kik a legutóbbi időkben hazánk területén iparkodnak hódításokat véghez vinni.

Mi kik bizunk képességünkben arra nézve, hogy a munkás kérdés problémáit saját érdekeink fejleményei szerint ítéljük meg és a nemzeties irányban való fejlesztésére törekszünk, önmagunkkal teljesen tisztába vagyunk.

Mert ha, cosmopolitica irányban tárgyalnánk e kérdést, megvalljuk őszintén, hogy a célra nézve alig találunk támaszpontot felfogásunk helyességére nézve, mert tévedésbeesnénk, történelmi és hagyományos multunkra nézve.

Nekünk, midőn hazánkban a munkás kérdés nehézségeit bíráljuk, szent és elengedhetlen kötelességünknek kell ismerni, hogy a sajátlagos, — lehet mondani világ nézeteket felölölő érdekek előmozdításával szemben, — álláspontot kell elfoglalnunk és pedig nemzeties irányban akkor, midőn szükségét látjuk annak, hogy a munkás mozgalom nemzeti irányától eltérőleg olyan dogmákat készül hirdetni, mely a hazafit alig tudná megkülömböztetni ellenségétől.

Bő az anyag, tagadhatlan annyira, hogy ember öltő időszakra terjedő munkát kellene teljesíteni ha, ezen fontos és nálunk csaknem ferde irányt vett munkásmozgalom jelentőségét társadalmi életünkre való kihatásában elegendőleg méltatni kellene; miután azonban célunk nem egyéb, mint hazánk birtokos és iparúzó osztályát figyelmeztetni arra, hogy saját jól felfogott érdekeink megóvása szempontjából, — de különösen a saját szemeik előtt lezajlott eseményekből okulva viseljék szívében édes hazánk anyagi haladásának tényezőit, kik bizonyos tekintetben nem anyagi hátrányokra, hanem mint az élet bizonyítja ha kellő megbecsülésben részesülnek az által, hogy e istentől biztatására minden jóakarataikat felhasználják és érvényesítsék.

Ujdonságok.

Csongrád, április 5.

— **Figyelmeztetés.** Csongrád város közönsége érdekébe vágónak tartjuk, midőn azon adózó polgárok figyelmét, kik a folyó évben a IV. osztályu kereseti adónem után járó általános jövedelmi pótdadó kivetési lajstroma, f. évi ápril hó 5-ének reggeli 8 órájáig, ugyan-e hó 12-ének esti 5 órájáig a pénztári számtisztviszati hivatal helyiségében közszemlére van kitéve, minélfogva az érdekeltek kik ezen adónemmel megvannak róva, érdekeik megóvása szempontjából felszólamlásaikat a jelzett határidőben megtehetik, és pedig különösen: 1. azon adózók, kik az ezuttal kivetett adónemmel a mult évben is megváltak róva és 2. azon adózók, kik ezen adónemmel a jelen évben rovatnak meg először, adótartozásaiknak adó könyvecskéikbe történt bejegyzést követelt 15 nap alatt.

— **Városunk szépítése** érdekében ugy-

látszik előjáróságunk iparkodik tenni valamit az által, hogy a közvagyonot képező ugynevezett „Arany szigetben“ lévő fák a nyárfák kivételével kifognak vágatni. Ezen intézkedése az előjáróságnak, annyival is inkább dicsérendő, minthogy sulyt akar fektetni, részint a kiirtás által kínálkozó haszonra, másrészt pedig, Csongrád város közönségének szórakozási kedvére.

— **Dr. Tergina Gyula** Csongrád megye kir. tanfelügyelője folyó hó 3-án városunkba érkezett az iskolák megvizsgálása végett.

— **A kik erőnek erejével lapszerkesztők akarnak lenni.** Hogy kiknek szól ez a cím, azt talán tudják is már. Nálunk van egy egész sereg a végzetlen diákok hatalmas legiójából, a kik azzal lopják az Isten drága napját, hogy ostobábnál, csto, báb firkantásokat küldenek be, különféle lapszerkesztőségekbe. És pedig a „M i n d s z e n t-S z e g v á r é s V i d é k e“ című lapnak, melynek van itt Csongrádon egy „levelezője“ (?) Ez a gyerkőc oly abszurdumokat, hazugságokat firkál össze-vissza, hogy igazán a józan ész megbotránkozik rajta. Az „Erzsefi“ (Vie) álnevet választott egyén közölménye által csak éretlenségét árulja el.

— **Sajtóhiba.** Lapunk 13-ik számában közzétett hirdetésben Landau Lázár helyett Landau Arisztid lett közölve, minél fogva jelen számunkban helyreigazítjuk s egyuttal felhívjuk a tánc kedvelő közönség figyelmét arra, hogy a már előző évekből ismert ügyességére való tekintettel pártfogolni szíveskedjék.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Folyó hó 4-én Ehrlich Samu kisteleki lakos, Csongrádra érkezvén a „Pannonia“ szállodában öngyilkossági kísérletet követett el. A szerencsétlen ember ugyhaljuk családi viszály miatt volt kénytelen a halál karjaiba menni. Közvetlen szemlélői voltunk e szerencsétlen ténynek, ahol már rendőrségileg constatálva volt, hogy három lövéssel vetett véget életének annyiban, hogy manap is még, minden orvosi bölcsesség dacára, életben maradásához nincs remény.

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Hiába minden! Haladunk a korrallal!... Heti piacok alkalmával a kofák annyira érvényesítik élelmességüket, hogy azt tovább tünni nem lehet, de nem is szabad. Ugyanis minden hetipiac alkalmával, a kofák már kora hajnalban félre vezetik a tanyai népet, a kik a közönség számára tojást, apró szárnyasokat stb. hoznak. A kofák lesik várják őket, eléjük osonnak és bizony a legpotomabb áron elszedik tőlük a fogyasztásra szánt árucikkeket. A kofák pedig — mivel biztosra veszik, hogy most már tőlük kell vásárolni — méreg drágáért adják tovább a nagy közönségnek. Az ily alig minősíthető üzelmeket a legmelegebben ajánljuk rendőrségünk figyelmébe és reméljük, hogy az ily kofáknak tud parancsolni.

— **Lopás.** Grenkovics Ferenc szőlőjéből 6 drb szép oltvány fát elvittek, felkérnek általa mindazok, kik az igaz tettet elkövetők nyomára vezetnék. 25 frt jutalom díjba részesíttetik az illető és a neve titokba fog maradni.

— **A vagyonozódás föltételei.** Egy nagy lelkű egyén, névszerint bizonyos Neuschlosz Emil, megbízottja által, mintegy 4650 holdnyi sz'lingpói birtokán telepítvény felállítását hirdetteti. Ha e reclam nem hűbung, hanem tisztavalóság: akkor szerencsét kívánunk mindazoknak, kik ezen telepítvényre, 16 évi törlesztés és minden kamat nélkül 120 frt vételárral spekulálnak.

— **Pásztor jog.** A birtokosság részéről felhivatnak mindazok kik a bukrosi pusztán pásztorjogot akarnak vállalni e hét folyamán jelentkezzenek a birtokossági gazdánál.

I r o d a l o m.

Melyik lapra fizessünk e'ő? Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az „Egyetértés“, mely a mult év január hó 1-én lépett fennállásának 25-ik évébe. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatosasága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az Egyetértést népszerűvé.

Szerkesztve ugy van ez az óriási terjedelmű lap, hogy egyszerre két homlok-egyenest ellenkező irodalmi célzattal járjon. Mert az Egyetértésben naponként megtalálja a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak, legújabb regényeiben, talál benne tárczacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb. stb. ugy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az Egyetértésnek e rovatával a versenyt kiállthatná.

S ezzel szemben ott van az Egyetértésnek oldalokra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság és jólérsétségek tekintetében utóérhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Különösen kiemelendőnek tartjuk itt, mint egyik legfőbb érdemét az Egyetértésnek, hogy az események ösmertése körül soha semminemű tekintetek által sem hagyta magát befolyásoltnak, hanem mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek, s csak az igazságot szolgálja. Az országgyűlési tárgyalásokról hozott s az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű tudósításainak is mindenkor s a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az Egyetértés olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az Egyetértés gazdasági rovatata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az Egyetértés kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével a többi lapok már fol sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az Egyetértésben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az Egyetértés a társadalom eme legnépesebb rétegeiben ma már nélkülözhetelenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az Egyetértés a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokon s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt több tudósításokon kívül végre csak az Egyetértés 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos hirre tettek szert.

Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni.

Szóval, a ki olvasni valót keres, és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az Egyetértésre. Előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr, egy negyed évre 5 frt, egész évre 20 frt.

CSARNOK.

Egy sírdomb az aranyvizet alatt
Novella.

Blázsik Mihálytól.

— Folytatás. —

— Hej! nem is tudom, hogy érkezik vissza Sándor, pedig azóta már itthon kellene lennie.

— Vigyen a fergeg azzal a Sándorral, nem is tudsz egyebet, mint mindig róla beszélni, mintha bizony nem tudnád külön legénynek adni a lányodat, én meseterember vagyok s mint százszor megmondtam, annak a parasztnak úgy sem adom.

— Mégis mondják azért, milyen nagy ravágyó, milyen kegyetlen az öreg Mészáros Antal, mert leányát nem engedni annak, kit igazán szeret, hanem erővel annak a gézengúz kiállhatatlan urfinak akarja adni. Pedig abból sem lesz ám semmi, mert én meg anyja vagyok a lányomnak.

— Hagyd már el no, nézd itt jön Mariskánk s megtalálja hallani.

— Jobb is ha meghalja, legalább nem esik olyan rosszul s megtudja, milyen kegyetlen hozzá az édes apja.

Ekkorára odaérkezett a család büszkeségét képező leánya, megcsókolva apját s anyjához siet, rátekint látja a kisírt szemeket: — „miért sirt kedves anyám“ — s elkezdett ő is vele együtt sírni.

Valóban büszkék lehettek a szülők leányukra, a szép magas, karcsu termetű leánykának: bogárszemek, fekete haj, szabályos piros ajkak, kerekded arc voltak tulajdonai s ereiben hevesen pezsgő vér folyt.

Egy angyal a földre varázsolvá, de nem papíron, vagy vászonon, ez nem a művészi eset remeke, nem érték nélküli szépség, mint Rafael képei, ez él, ez mozog s érez, mert tud szeretni szívből, igazán s osztani piros ajkával éltető csókokat s ártani az éjsetét szemmel. Ezzel szemben felujul a babona, mert akit ez megver a szemével az igazán meg van verve.

Egy angyal és mégis egy paraszt viselőtű ifjuba szerelmes, miért nem szeret ez mást.

Mert a szerelmet nem csak mutatja, mint a maikor hölgyei, hanem igazán érzi is.

— Mondjad anyám miért sirtál előbb?

— Miattad gyermekem, hogy mi lesz belőled — s forró csókot nyomott a gyermek leány homlokára; hiszen még csak tizenöt éves volt és mégis annyi gondot ad az édes anyának.

— Menjetek már be s készítsétek az ebédet — szól közbe az öreg Mészáros Antal, félve, nehogy felesége elárulja.

És bementek.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

K.—B.— Kajdaes. Szívesen vett költeményét legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük. Nem pedig azért, mert a legújabb szerkesztői megállapodás szerint a verset egyszer s mindenkorra kiküszöböltük lapunk keretéből. Tekintettel pedig arra, hogy önben lapunk egy számot tevő munkatársat lát. Kérjük tehetségét komolyabb cikkek, vagy novellákban érvényesíteni. Szíves üdvözlét.

K.—J.— helyben. Versei teljesen megtöltötték már — papír kosarunkat. Jó tanácsként fogadja tőlünk, hogy hagyjon fel örö-re a verseléssel. Mert ön, kit a lehető legjobb esetben is csak Hazafi Verai János csókol homlokán, ha le nem száll a pegazusról — roham léptekben halad — a Lipótmező felé.

E.—F.— Ujfalu. Kérelméhez képest nem tetünk eleget, hanem jövőre jobban fogunk vigyázni.

Felelős szerkesztő: SZILBER JÁNOS.

Vasuti menetrend.

I.

A vonat indul Csongrádról: délelőtt 9

órakor.		
érkezik	Kun-Kis-Szállásra	9:52
„	Félegyházára	10:29.
indul	Szeged felé	11:27.
„	Szegedre érke	12:57.
indul	Budapest felé	12:07.
„	Budapestre érke	2:19.

Csongrádról indul délut. 2:15.

érkezik	Kun-Kis-Szállásra	3:01.
„	Félegyházára	3:36
indul	Szeged felé gyorsv.	4:01
„	Szegedre érke	4:59
indul	Szegedre helyi szem. v.	4:47
„	Szegedre érke	6:37
indul	Budapest felé	4:43.
„	Budapestre érke	8:30.

II.

A vonat indul Budapestről reg. 7:45

	Félegyházára érke	11:22.
indul	Csongrád felé	12:15.
	K.-Kis-Szállásra érke	12:48.
	Csongrádra érke	1:31.
indul	Szegedről	11:01.
	Félegyházára érke	2:—1.
	Csongrádra ind.	12:15.
	Csongrádra érke	1:31.

indul	Budapestről d. u.	12:10
érkezik	Félegyházára	4:42
indul	Budapestről gy.v. d. u.	1:40
érkezik	Félegyházára	4:—.
indul	Csongrád felé d. u.	4:55.
	K.-Kis-Szállásra érke	5:53.
	Csongrádra	6:18.
indul	Szegedről d. u.	3:—.
	Félegyházára érke	4:33.
indul	Csongrád felé	4:55.
	Csongrádra érke	6:18.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága alaposasága és sokasága, rovatainak változatosasága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő és gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi és tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Előfizethetni Csongrádon a „Tiszavidék“ kiadóhivatalában.